

קיצור הדף היומי

יום חמישי, כ"א בכסלו תשפ"ב

תענית • יג

עברו אלו ולא נענו,

ב"ד, גוזרין ג' תעניות אחרות על הצבור, אוכלין ושותין מבעוד יום, ואסורין במלאכה וברחיצה ובסיכה ובסנדל ובתשמיש, ונועלין את המרחצאות.

עברו אלו ולא נענו

ב"ד גוזרין עליהן עוד שבע, שהן שלוש עשרה תעניות על הצבור. מה אלו יתרות על הראשונות, שבאלו מתריעין. ונועלין את החנויות. בשני ממין עם חשיכה, ובחמישי מותרין מפני כבוד השבת.

עברו אלו ולא נענו

ממעטין במשא ומתן, בבנין, ובנטיעה, באירוסין, ובנישואין, ובשאלת שלום בין אדם לחבירו, כבני אדם הנופין למקום. היחידים חוזרין ומתעניין עד שיצא ניסן.

יצא ניסן וירדו גשמים סימן קללה, דהלוא קציר חטים היום וגו'.

לא רק מרחיצה ואילך דתענוג אלא אפי מלאכה צער אסורה ד'קדשו צום קראו עזרה' תענית כעצרת שבועות דאסור במלאכה, ורק מהבוקר כאספו זקנים' דביום, וכר"ה שמתאספים בבוקר. אביי: מבוקר ועד חצות היום - מתעסקין בעסקי בני העיר, מכאן ואילך רבע היום קוראים ומפטירים **ויחל ודרשו**, ורבע היום מבקשים רחמים.

רחיצה בחמין ובצונן

א. ר"ח: תשעה באב ואבל - אסור בין בחמין בין בצונן.

תענית צבור בחמין אסור, בצונן מותר.

ומוכח מדנועלין את המרחצאות. דמותר צונן.

ומוכח: דת"ב בצונן אסור, דחייבי טבילות טובלין בת"ב וביוה"כ

ומיירי: בצונן, דחמין הם שאובים, ודווקא הם ולא אחרים.

ודחינן: דמיירי בחמי טבריה ואין צונן, ולכן לרחב"ה מבטל עליו

ויקשה: דת"צ בצונן אסור דבמלאכה רק ביום, אבל בלילה מותר.

ונעילת הסנדל דווקא בעיר, אבל בדרך מותר.

ורחיצה דווקא כל גופו, אבל פניו ידיו ורגליו - מותר.

ודחינן: דמיירי בחמין דווקא ומנודה ואבל, על שאר ההלכות

ומיירי בצונן, דבחמין אסור לאבל להושיט אצבע,

ויקשה: דאבל בצונן מותר דכשמתו בני ריב"ח רחץ בצונן כל

שבעה.

ודחינן כשתכפוהו אבליו שהתירו לרחוץ ולהקל שערו ולכבס

[ר"ח: ורק בתער ולא במספרים, במים - ולא בנתר ולא בחול.]

ב. רבא: אבל מותר לרחוץ בצונן כבשר ויין תענוג מועט

והך דאין הבוגרת מנוולת עצמה בימי אבל אביה. - הא נערה

כן.

והיינו שלא תרחץ בצונן, דבחמין אסור גם לבוגרת

ודחי: דלא ברחיצה אלא בכיחול ופירכוס.

ואין להוכיח מריב"ח: שרחץ בצונן כל שבעה דשם תכפוהו אבליו,

ג. א"ד רבא אבל אסור לרחוץ בצונן, ובשר התירו לשכח פחדו.

ואין להוכיח: **מדנערה** דאפשר דמיירי בכיחול ופירכוס

• ר"ח זאת אומרת: אבל אסור בתכבוסת כל שבעה.

והלכתא: אבל אסור לרחוץ כל גופו בחמין, ובצונן כל שבעה.

אבל פניו ידיו ורגליו, בחמין - אסור, בצונן - מותר.

אבל לסוך אפילו כל שהוא אסור. אלא להעביר הזוהמא.

להצלחת רבי גרשון בן רבי אריה שליט"א